

พระราชบัญญัติ
สัญชาติ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
สัญชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราช
บัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ บุคคลดังต่อไปนี้ย่อมได้สัญชาติไทยโดย
การเกิด

(๑) ผู้เกิดโดยบิดาเป็นคนไทย ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอก
ราชอาณาจักร

(๒) ผู้เกิดนอกราชอาณาจักรโดยมารดาเป็นคนไทย แต่
ไม่ปรากฏบิดาที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือบิดาไม่มีสัญชาติ

(๓) ผู้เกิดในราชอาณาจักรโดยมารดาเป็นคนไทย”

มาตรา ๔ ความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๒

กระทบกระเทือนถึงผู้ที่ได้สัญชาติไทยอยู่แล้วก่อนวันพระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๔๕๕

“มาตรา ๑๖ ทวิ บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเพราะเกิดในราชอาณาจักรแต่บิดาเป็นคนต่างด้าวนั้น ถ้าได้รับใบสำคัญประจำ
ตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าวแล้ว ให้ขาดจาก
สัญชาติไทย ไม่ว่าจะได้รับใบสำคัญประจำตัวก่อนหรือหลัง
วันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี